

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre	32 korona
Félévre	16 korona
Hegyedévre	8 korona
Egy hónapra	3 korona

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Reklámok nem adnak vissza.

ELLENZÉK

POLITIKAI NAPILAP.

Egy négyszögcentiméternyi hirdetés ar 8 fillér. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek

Reklám sora 2 korona.

Hivatalos közlemények sora 5 kor

Nyilttéri cikkek garmond sora után 40 fillér fizetendő.

Szerkesztőház: Kolozsvárt, Emke-tér 19 szám.

Főszerkesztő: BARTHA MIKLÓS.

Kiadóhivatal: Kolozsvárt, Deák Ferencz-u. 33.

Lehet-e engedni a 48-ból?

Irta: Kalmár Antal dr.

II.

Bécsben azt mondják, hogy: nem lehet, nem lehet, nem lehet!

De ki mondja?

Mondja először is a magyar király.

A magyar király? Hiszen ennek nemzetével, a magyar nemzettel egy testnek és egy léleknek kellene lenni, ezt tartja a Szent korona doktrínája is, — miért tehát, hogy a magyar király ellenzi mégis legjobban a magyar nemzet kívánságait?

Erről ugyan nem jó sokat beszélni, de mégis úgy kell valahogyan a dolognak lenni, hogy mindezeket nem a magyar király, hanem az osztrák császár ellenzi, — a magyar király pedig szerényen hátravonul. Hejh! csak ne volna olyan szerény a magyar király — mindjárt nem lenne olyan elbizakodott az osztrák császár!

No hát ez jól van, azonban kik mondják még, hogy nem lehet?

Mondják másodszor az osztrák államférfiak, akik most is épen úgy tagjai a kamarillának, mint voltak 48-ban. Ez a kigyófajzat nem tud kipusztulni. Mindig halálos ellenségei voltak a magyaroknak, s azok is lesznek, míg egy üdvösséges dűgheál ki nem pusztítja a fajtájukat.

És miért nem lehet teljesíteni a magyar nemzet kívánságát? Azért nem lehet, mondják Bécsben, mert akkor vége volna a birodalom nagyhatalmi állásának.

No hát az ilyen beszédre kell-e a ma-

gyar nem-etnek felelni? Kell bizony, de úgy kell felelni, hogy a felelet okos is legyen, meg *törvényes* is legyen.

Mielőtt azonban az okos és törvényes feleletet megadnók, föll kell vetnünk azt a politikai dilemmát, hogy:

1. Vagy részt vesz a 48-as párt a koalíciós kormányban,

2. vagy nem vesz részt.

Ha részt vesz: csak úgy vehet részt, hogy közjogi és politikai programjának a keresztülvitelére a király is beleegyezik. Ekkor tehát a dolog megy a maga alkotmányos útján. Mert jegyezzük meg jól: *akképen nem vehet részt a kormányzatban, hogy a 48-ból engedjen.* A függetlenségi párt kívánságaira.

Erről még beszélni sem szabad. Ezt mi fogjuk úgy diktálni, mi: a nemzet.

Ha pedig a 48-as párt azért nem vesz részt a koalíciós kormányzatban, mert a király nem adja meg a párt közjogi programjának a keresztülvitelére az engedélyt: ezen esetben a 48-as párt továbbra is Öfelsége „leghivebb” ellenzéke lenne. Ellenzék, mely Bécs részére nem ad sem pénzt, sem katonát. Vagyis most szűrjük le az okos, meg törvényes feleletet:

A magyar alkotmánynak két egyenrangú tényezője: a király és a nemzet. Azért egyenrangú, mert a törvényhozás ezen két tényezője egymás nélkül és egymás ellenére nem érvényesülhet. A király tehát a saját közjogi hatáskörében elutasíthatja a nemzet kívánságait — de a saját közjogi hatáskörében a nemzet is érvényt szerezhet a maga akaratának.

Ámde hogyan és miben szerezhet érvényt?

Akképen szerezhet érvényt, hogy minden bécsi törekvés ellen jogaink oltalmát a saját törvényeinkben, a saját alkotmányos intézményeinkben birjuk.

Törvényünk nekünk a nemzetnek egy nagy szabadsága: a nemzetnek adó és ujoncz megajánlási vagy megtagadási joga.

Alkotmányos intézményeink pedig: a magyar törvényhatóságok.

Ezekben birjuk mi alkotmányos jogaink oltalmát minden idegen törekvéseink ellen.

Vagyis: Te uram királyom nem akarod megadni a nemzet jogos követeléseit. Jól van, ez a Te jogod.

Én meg (a nemzet) nem adok neked se katonát, se pénzt. Ez meg az én jogom.

Éljen tehát mindenki, király és nemzet a saját alkotmányos jogával. Egyik se térjen le az alkotmányosság útjáról.

Majd meglátjuk, hogy: ki bírja tovább!

Majd meglátjuk, hogy mi szükséges a nagyhatalmu álláshoz: katona-e, pénz-e, vagy a Magyarországon törvénytelen osztrák közjogi intézmények és a német szó?

Ezért nem szabad engedni a 48-ból.

TÁRCZA.

Az a bizonyos mézcsöpp.

Irta: Balog Endre.

Viharos, megkésétt zápor zuhogott le kinn s mikor elvonult, a Demeczky-ház udvarán leverve fekdtek a földön a szegfűk, fehér levelű chrisanthemumok, margueritek. Leverve, sárosan, piszkosan.

Malvin elnézte sokáig e képet. — Milyen furcsa, gondolta magában. A hosszú, kinzó szárazság meggyötörte ezeket a szegény virágokat, de azért szépen, tisztán állottak helyükön. Most eljött a zivatar s leverte, összesárosta őket s az illatos szép kelyhek nem kellének immár senkinek. Volt valami szükség erre a viharra? Tovább élnek-e ez után az eső után? Nem jobb lett volna szomorú, lassu harvadásukban elmúlni szépen, tisztán, mint így most, sárosan, tépetten? Pedig azok sem vétettek senkinek.

Minden, amit maga körül látott, a saját életét juttatta eszébe. A mélyen érző emberek természetével lassan, nehezen tudott szabadulni a múlt emlékeitől s egy-egy esemény fölött eltöprengett órákig. Miért, miért? Mi szükség van arra, hogy egy-két boldogtalan ember végighordozzon egy egész hosszú küzdelmes életet? Senkinek sem használ vele, senki nem érezte az ő hiányát és mégis élni kell, élni, élni, mert születünk s mert meghalni nem áll jogunkban.

A határozott, erős lelkű leányban valahogy megingott a lélek egyensúlya s szíve, mely annyi but-bajt békén tudott elviselni, most lázasan sodorta be a kétségek utvesztőjébe. Ismét és ismét ott látta magát a törvényesek termében, hol a fölmentő ítélet, a tüntető ovációk, a lelkes, bárátságos hangokom keresztül is át zug füléig a vád: bűnös vagy, itélni kell fölötted!

S ezt egy férfi mondja, egy ideál!

Malvin végig gondol életének minden percén, a mely összehozta őt ezzel a férfival (hiszen talán négyszer-ötször történt mindössze); látja az arcát maga előtt oly tisztán, mintha az élt látná, látja a kérő, szelíd, alázatos és mégis bátor tekintetét, a melylyel rá nézett akkor, azon a havasi kis állomáson és tépelődő küzdellemmel kérdi magában újra és újra: lehetséges, hogy ez az ember bűnösnek tartson?! Lehetséges, hogy ez az ember börtönben akart látni engemet?

Az analitikusok e helyen bizonyára nem mulasztanak el az alkalmat, hogy e különös berendezésű női lelket atomjaira szedjék szét. Mert az bizonyos, hogy Malvin alig néhányszor találkozott életében Baracs Milánnal. Először akkor, midőn a szép, daliás férfit úgy mutatták be neki: ez az az ember, aki testvérbátyádat párbajban agyonlőtte.

És ő megborzadt tőle s azóta nem tudta elfeledni azt az arcot. Mi volt ez? A szerelem nem szokott így kezdődni. Azután sokáig nem látta többé. Hallott, olvasott róla itt-ott. Főleg Demeczkyéknél emlegették nagyon sokat, de a mit róla mondtak, csak szép, csak jó volt. Az utóbbi időkbem aztán találkoztak gyakrabban, beszéltek is futólag, közömbös, mindennapi dolgokról. Ez minden.

Es mégis, mint egy porrá omlott kedves emléktárgy romjai fölött, meg-megáll újra és újra a leány annál a gondolatnál. Föl van oldva, vissza van adva az életnek. Nincs egy leheletnyi folt rajta, hiszen bámulják, becsülik, tisztelik az emberek sokkal inkább, mintha semmi sem történt volna vele. S ő mégis, öröm helyett úgy érzi, mintha mindent a világon, a minék örülni lehet, elveszített volna.

Oh, tisztelt analitikusok, nagyon tévedtek, ha azt hiszitek, hogy Malvin gyűlölte Baracsot. Csak fájt neki végtelenül a férfi viselkedése. Csak kétkedett eleinte nagyon a szavaiban. De aztán lehajította a fejét s azt mondta magában: igaz van, bűnös vagyok, gvarló vagyok, vétkeztem, meg kellett hogy büntessenek... Hiszen úgy mondta ezt ő. Es bizonyára igazat mondott.

Ezen a naivságon pedig, kedves barátom, ki e sorokat olvasod, csöppet sincs miért mosolyogjál. Mert ez nem naivság, hanem egy nagyon egyszerű jelensége a női léleknek.

Van úgy az ember, mikor semmi képen sem tudja elhíttetni magát, hogy „abban az egyben” csalódni lehessen. Az ilyen embert úgy hívják, hogy szerelmes ember. Ha Malvinról semmi egyebet nem tudnánk, ebből az egyből megmagyarázhatnák, hogy miért nem fordult el utálattal a vádlójától, miért mentegette azt magában, s miért érezte olyan végtelenül boldogtalanának magát?

Mesénk szövésében álljunk itt meg pillanatra. Demeczky tudomással birt arról, hogy Baracs szereti Malvint, hogy a mit tett, azt saját lelkének kínzásával a leány érdekében tette. De erről nem beszélhetett senkinek. Az ügyésznek szavát kellett adnia, hogy mind ezekről hallgatni fog.

Azok közé a büszke lelkek közé tartozott Baracs, kik kérni még a boldogságot se akarják senkitől. Malvinról különben is úgy volt meggyőződve, hogy a leány gyűlöli és megveti őt már első találkozásuk óta. S ezt a meggyőződését legkevésbé oszlatták el a későbbi találkozások. Kimért, tartózkodó magaviseletet tapasztalt nála csupán s szinte érteni tudta, hogy egy ambíciózus, de tönkrement gentry-leány ne mutasson más arcot előtte, a ki jó módu, mondhatni gazdag ahhoz a leányhoz képest.

Malvin pedig? Ah, azt nagyon könnyű belátni, hogy a hamupipőkéhez manapság már nem jönnek el a királyfiak hatlovas, aranyozott hintóval. A szegény szép leányoknak szabad ábrándozni, de tanácsos okosan ábrándozni, csak olyankor, a mikor a munka, a mikor a kenyér megengedi. Es Malvin elég okos leány volt ahhoz, hogy ezt belássa. De elég öntudatos és elég zárkózott arra is, hogy érzelméről ne tudjon más, mint csóndes, néma éjszakák álomtalan órái. Hiszen maga is badarságnak tartotta ezt a gondolatot. Elgondolkozva néha, a tulságosan önbíráló természetek naivságával lehet, hogy fölvetette ő is a kérdést: hát tudna-e engem is szeretni valaki szegényen, ár-

nére is és a mandátumot utólagosan nyújtják át neki. Kossuth Ferencz megígérte a küldöttség tagjainak, hogy rajta lesz, hogy Prónay Dezső báró eleget tegyen a váciak kérelmének és a jelölést elfogadja. A küldöttsége tisztelgése Kossuth Ferencz és Barabás lelkes éltetésével végződött.

Országgyűlés.

A t. Házból.

Budapest, febr. 23.

A képviselőház mai ülése szintén nagyon látogatott volt. Nem a napirend érdekessége vonzotta ugyan a honatyákat, mert az osztályok kisorsolása és a jegyzők s bizottságok választása meglehetősen untatta a tisztelt Házat, hanem a kibontakozás iránt való érdeklődés, no meg az az érzet, hogy jó ideig úgy sem találkoznak a parlamentben.

Inkább a folyosókra vonult a parlamenti élet, hol egyik oldalon Apponyi gróf tanácskozott egy-két ellenzéki politikussal, meg Wlassics Gyulával, másutt pedig Andrássy Gyula gróf érkezett diszszidens társaival. Elterjedt a folyosón már a délelőtti órákban a hír, hogy a Darányi-kabinet meghiusult s Darányi le is mondott vállalkozásáról.

Benn a teremben a sorsolás alatt javában folyt az ismerkedés, s zajos élet volt mindkét oldalon, főleg az ellenzéken, hol Rákosi Viktor mulattatta az új függetlenségeket.

Midőn Tisza István feltűnően sápadtan megjelent a Házban, egész kör támadt körülötte a szabadelvűpárton. Ugron odakiáltott:

— Meddig tart még a börze?

Később azonban a függetlenségek oldalán támadt tumultus, de nem politikai, inkább financiai természetű. Kubik Béla osztogatott új tizkoronásokat. Egy még mindig humorra hajló szabadelvű honatya meg is jegyezte keservében:

— Ott van a pártkassza! — Just Gyula pedig lecsöngötte a függetlenségeket.

A jegyzők választása előtt érdekes jelenet történt. Just Gyula, az új elnök, azt indítványozta, hogy az állandó bíráló bizottság még ma alakuljon meg, polemikába keveredett Polónyi Gézával. A kormánypárton mosoly vonult végig, midőn az elnök visszavonta indítványát.

A jegyzőválasztás előtt a volt kormánypárt tüntetőleg kivonult. Az ellenzék gunyos nevetéssel kísérte a kivonulást.

— Ezek majd obstruálni is így fognak! — kiáltott Molnár Jenő.

A kormánypárt Szóts kibuktatása miatt ha-

ván? . . . De aztán elkomolyodott, s elszégyelte magát. Nem, nem. A míg egészségesek, épek, ifjak vagyunk, ne káromoljuk az Istent.

A tárgyalás utáni napon Demeczky váratlanul szathmármegyei birtokára telegrafálták; nyolctíz nap múltán tért onnan vissza. Akkor kapta meg asztalán a Baracs levelét. Fölbontotta s aztán átvitte Malvinnak.

— Önnel szól, leányom.

Talán sejtette, hogy mi lehet lenne? A mint Malvin olvasni kezdte az ismert, gömbölyű betűs sorokat, szép csöndesen kiment a szobából. Marad-janak ketten ők: a busongó leány s a levélből beszélő szerelmes térfi.

Es a leány olvasta, a mint következik.

„Kedves Malvin! Szükségét látom annak, hogy ma, az ön főtárgyalása előtt két nappal egy s más dolog felvilágítás képen elmondjak kegyednek. Szükségét látom ma, nem pedig a tárgyalás után, mert hiszen akkor úgy is megalkotja a maga véleményét rólam; mai meggyőződésemről pedig kegyednek is sok tekintetben czélszerű lehet tudomást szereznie.

Az élet sokszor személyesen, osztja ki az emberek sorsát. Ugyésszé történt kinevezésem után ez a pár az első, a melyben a vádat kell képviselnem. Vádolnom kell önt azzal, hogy szándékosan megölt egy embert. En pedig meg vagyok róla győződve, hogy ebből a vádból így egy szó sem igaz. Vádolni csak ott lehet, a hol bűn van, vádolni csak azt lehet, a ki bűnös. Kegyed pedig ártatlan. Hitem, s a vizsgálat után kialakult meggyőződése az.

Ennek dacára én mégis vádolni fogom kegyedet. Ervelni, bizonyítani és küzdeni fogok amaz indítvány mellett, hogy a vádlottat el kell ítélni. Előre tudom, hogy az ítélet fölmentő lesz. Még a törvény által paragrafusba kötött rendes bíróság is feltétlenül fölmentő határozatot hozna; annál inkább a lelke és szívére hallgató esküdtszék. Előre tudom, hogy eljárásommal végtelen fájdalmat fogok lelkére zudítani akkor, mikor nyilvánosan, százak jelenlétében vallom és hirdetem bűnösnek; előre sejttem, hogy ezt a durván, kiméletlenül támadó hangot emlékezetéből soha ki nem fogja verhetni teljesen. . . S én ennek dacára mégis vádolom önt.

ragszik, de az ellenzék nagyon keveset törődik vele. A horvátok résztvettek a szavazásban.

A választáson természetesen az ellenzék győzött.

Ülés végén az elnök indítványára a Ház üléseit márczius hó 8-ig elnapolta, a kormány lemondása miatt. Ha az új kormány kinevezése előbb megtörténik, az elnök felhatalmazást kapott arra, hogy a képviselőházat ülésre összehívassa.

A helyzet.

Andrássy Bécsben.

Gróf Andrássy Gyula, a fáradhatatlan buzgalmu homo regius ismét Bécsbe utazott, hogy referáljon a királynak az ellenzéki pártokkal folytatott tárgyalásairól, melyek legutóbb tudvalevőleg azon kérdés körül forognak, hogy miután a koalíciós kormányzat megalakulása most még nagy nehézségekbe ütközik, egyelőre ideiglenes átmeneti kormányzat alakítások. Bécsbe utazása előtt gróf Andrássy Gyula a szövetséget ellenzék vezérbizottságának ülésén adta elő mindazokat az okokat, melyek kívánatosá teszik, hogy azon ügyek további vitelére mindaddig egy ideiglenes kormány alakíttassék, míg a nagyon is hosszúnak ígérkező tárgyalások elhárítják a súlyos akadályokat egy végleges, koalíciós kormányzás létesítésének útjából. Az ideiglenes kormányzat feladata lenne, hogy az országot kivezesse az ex-lexből, megkapja az indemnitást és megszavaztassa a rendes évi ujoneczjutalékot.

Az átmeneti kormány.

A függetlenségi párt tegnap este tartott értekezletén behatóan foglalkozott az átmeneti kormány kérdésével.

Daczára, hogy a párt tagjai aggodalommal nézik, hogy Tisza István, a felmondott ügyvezető miniszter, bukott kormányzatának hátrahagyottait példátlan ildomtalanossággal végkielégíti, még pedig, természetesen, a nemzet erszényéből. Bukott politikuskokat közhivatalokba tol, életük javát munkában töltött, érdemes tisztviselők nyakára, méltatlanul megnehezítvén előremenetelük útját. Mál-

Hosszu lenne mind azt elmondani, hogy miért teszem én ezt? Lehet, hogy el sem hinné kegyed. Ne is törje rajta a fejét. Mikor ezt a levelet olvassa, akkor már föl lesz oldva mindenek alól. Az emberek becsülni, szeretni fogják, minden jót elmondanak önről és minden rosszat én rólam. Kegyed meg lesz nyugtatva lelkiismeretében s ha valami, talán a vád hangjai fognak még olykor kellemetlen emlékek gyanánt vissza hangzani lelkében. Ennek kívánom most még emlékéit is eltörölni. Ma, mikor még határozottan nem tudhatom, de lelkemben hiszem a kedvező ítéletet: kérem, feledje el azokat, a miket szavaim képen a főtárgyaláson hallani fog. Vegye hivatalos kötelesség teljesítésnek, vegye úgy, mint egy bolond ember hagymázos beszédét, magyarázza bármi képen, akárminek, csak igaznak, csak valóságnak ne! Mert ismétlem és újra ismétlem, hogy soha senki határozottabban meg nem volt győződve a kegyed ártatlanságáról, a kegyed büntelenségéről, mint épen én magam.

Elég rövid ismeretségünk alatt én csak tisztelni, becsülni tanultam meg kegyedet, kedves Malvin. S ezt a tudatot viszem magammal most is, vissza az én havasali hazámba. Mert ez a szereplésem utolsó ezen a téren. Teljesen elég volt a várói tiszt arra, hogy itt lehessen hagyni végképen. Nem vagyok elég lelkiismeretes hozzá. Vagy talán igen is az vagyok néha.

Feledje el, a mi kelfemetlenségeket az életben okoztam kegyednek. Igérem, hogy ez volt az utolsó. Öszinte, igaz tisztelője:

— Baracs Milán.

Tudjátok a mesét a méreg-tengerről, a melybe beleesik egy mézcsöpp s aztán az egész mézzé változik?

Malvin elolvassa kétszer, háromszor ezt a levelet. S ez alatt lassan, csöndesen hullottak könyvei a fehér úrlapra.

A kis Jánoska lépett a szobába. Oda ment nénihez s szöszke fejét kara alá dugva, csacsogó, gyerekes kényeztetéssel kérdezte:

— Miért sírsz, Dódi lelkem? Megint a miatt a csuf bácsi miatt, ugy-e? A miatt a csuf Milán bácsi miatt . . .

tóságokat, nemességeket osztogat, mintha ezek arra valók lennének, hogy borralalóként használja őket egy bukott miniszter. Valóságos börzei árfolyamot nyitott a rangoknak s kitüntetéseknek és szemérmetlen nyíltsággal folytak az előrenyomulások; mégis a párt nagyobb része **nem barátja az átmeneti kormánynak.**

Ennek a felfogásnak adtak tegnap este kifejezést Polónyi Géza, Ugron Gábor, Holló Lajos, Bakonyi Soma, Visontai Soma.

Az értekezlet a miatt nem is tudott határozatot hozni és folytatja tovább a tanácskozást.

Uj miniszteri tárcza.

Ujra felmerült a hír, hogy a magyar királyi államvasutak decentralizációjának terve aránylag rövid idő alatt már valóra válik.

Érdekeséget kölcsönöz e hírek az, hogy a vasutigazgatóság közel jövőben való decentralizációjának kérdése már a politikai köröket is foglalkoztatja, hol ama nézet lett nyilvánvalóvá, hogy ha a decentralizáció tényleg a közel jövő kérdése lenne, akkor szükségessé válnék már a jövő kabinetben a vasutminiszteri tárcza létesítése.

Igy a miniszteri bársonyszékek megfognak szaporodni még egygyel a zsebkendő lobogók nagy fájdalmára, akik közül hány aspiráns lenne erre, ha január 26-ikán lenem törtek volna.

A magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egylete.

Kolozsvár, febr. 23.

A magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egyletét Budapesten 1893. márcz. 5-én önerejükől teremtték a munkások azon czélból, hogy még a legszerényebb jövedelmű munkásoknak is alkalmuk legyen biztosítani a maguk és családjuk megélhetését akkor is, ha öregség, testi vagy szellemi elgyöngyülés, vagy valamely baleset következtében munkaképtelenné, rokkantakká lesznek. Munkájuk kötelessége önmaga, családjá és emberfarsát iránt, hogy el ne mulassza a jövőjéről való gondoskodást.

Alapszabályainak szerint tagja lehet egyletünknek minden munkás, önálló iparos, kereskedő, tisztviselő, vagy bármely más rendes foglalkozással bíró férfi és nő, különbség nélkül és orvosi vizsgálat mellőzéseivel. A tagok az I. osztályban 20, a II-ikban 24, a III-ikban 30 fillér heti illetéket fizetnek. Az illetékek pontos fizetése fejében már tíz évi tagság után a tagnak keresetforrásul szolgáló foglalkozásában bekövetkező rokkantsága esetén 8 kor. 40 fillér, 9 kor. 80 fillér, illetve 11 korona 90 fillér rokkantsegélyt nyújt hetenkint, míg él.

A heti segély évről-évre nagyobb lesz a szerint, a mint a tag később válik munkaképtelenné. Negyven évi tagság után életfogytiglan élvezi a tag a 12, 14, illetve 17 korona nyugdíjat, tekintet nélkül munkaképességére. A segélyre jogosult (10 éves) tag halála esetén a hátrahagyott árva neveltetési járulékat kapnak, még pedig a fiuk 13, a leányok 14 éves korukig; az özvegyek pedig végkielégítésben részesülnek. A mint az 1904. évi kimutatásból látható, már igen számos rokkantnak és árvának nyújtjuk az őket megillető heti segítséget, a mely összeg szerény igények mellett elegendő arra, hogy az illetőknek tisztességes megélhetést nyújtson s nem kell nekik nélkülözést, nyomort szenvedniük. Az egylet az egész országban el van terjedve. Tagjainak száma a 27 ezret, teljesen biztos alapokon elhelyezett vagyona pedig az egy és félmillió koronát jóval fölülmúlta s mind a tagok száma, mind a vagyon folyvást emelkedik.

Beiratási díj személyenkint 1 kor. 20 fillér. Be lehet iratkozni a központnál, vagy a 106 vidéki fiókpénztár bármelyikénél és a tagscsoportok vezetőinél. Egyes vidéki tagok postautalványokon iratkozhatnak be s a továbbfizetést szintén postautalványon vagy postatakarékpénztár útján eszközölhetik tetszés szerint havonként, negyedévenként (13 hétre), félévenként, vagy évenként. — de mindig előre. A tagsági szám és a fizetendő hettek száma a központnak minden esetben megírandó és közbesítési díj fejében 4 fillérrel több küldendő. A mely városban tagok száma az 50-et meghaladja, ott fiókpénztárakat alakítunk. — Az egylet címét kérjük pontosan kiírni és mással össze nem tévesztetni. Az elmúlt éveket utána fizetni nem lehet. Ugyanőköt nem tartunk. Ajánljuk ezt az igazán közhasznú intézményt a nagy társadalom jóakaratu figyelmébe, de különösen a hatóságok, munkaadók és munkások s általában az érdekeltek pártolásába, mely úgy a fiatal korban bekövetkezett munkaképtelenség, mint öregség

esetére tisztességes megélhetést biztosít nekik halálukig.

A kolozsvári fiók hivatalos óráit minden hó elsejét és 15-ikét követő vasárnap délelőtt 10—12 óra közt tartja az Ipartestület helyiségében, Karolina-tér 5. sz. alatt. Ugyanott lesz márcz. 5-én délután 2 órakor a kolozsvári fiók évi közgyűlése, mire az érdekelteket az elnökség szívesen látja a választmány megbízásából.

A háboru.

A béke kilátásai határozott alakot kezdenek öltetni. A napokban hirt adtunk arról, hogy a császár komolyan beszélgetett a béke eshetőségeiről s azokra a feltételekre is kiterjeszkedett, amelyek mellett Oroszország megköthetné Japánnal a békeszerződést. Ezt a hirt hivatalosan többször is megczáfolták. Ma Londonon át azt jelentik Szentpétervárról, hogy a hivatalos czáfolatok daczára is tartja magát fentemlített s jól értesült forrásból eredő hírünk, hogy Miklós császár nemcsak formailag fejtegette a Japánnal kötendő béke kérdését, hanem, hogy tényleg megállapodtak azokra a feltételekre nézve, amelyek mellett Oroszország hajlandó a béke megkötésére. Ezek a feltételek a következők:

1. Korea Japán fenhatóság alá kerül.
2. Port-Arthur és a Liaotung félsziget átmegy Japán hatalmába.
3. Wladiwostok semleges kikötő lesz és megnyílik a szabad kereskedelem számára.
4. A kínai keleti vasut semleges ellenőrzés alá kerül.
5. Mandzsuriái Karbinig, mint Kína kiegészítő része, visszakerül Kína hatalmába.

Nehézséget okoz a Japán által követelt kártérítés kérdése, de azt hiszik, hogy ezt az akadályt sikerül legyőzni. Könnyen meglehet, hogy Oroszország még egy újabb csatára határozza el magát, mielőtt a végleges béke létrejön, de legilletékesebb helyen azt hiszik, hogy a belső helyzetnek és a harc folytatásának óriási nehézségeire való tekintettel a békét az említett feltételek mellett megkötik, ha a kártérítés kérdése aránylag rövid záros határidőn belül megoldást nyer.

A király mondásai.

A Pesti Napló írja:

Bécsben, a külügyminisztérium palotájában járt egyik barátunk. Volt módjában olyan előkelő tisztviselővel beszélnie, a kinek sokféle elágazó összeköttetéssel biztos judiciumot adnak a viszonyok és az emberek megítélésében. Természetesen a magyar válságra került a szó és arra a faktorra, a kinek ennek a sorsára döntő szerepe van.

— Vajjon mit szól a király! — kérdezte a magyar politikus. — Nagyon izgatott?

Az osztrák ur elmosolyodott:

— Igazán nem tudnám, miért lenne izgatott! — mondta. — Biztosítom arról, hogy meg fog mindent kapni, újonczot, adót, a mire csak szüksége van a monarkának. A felséges urnak van egy régi, jó jelszava: *Mansoll sie dampfen lassen*. . . Minől tovább húzódik a válság, annál jobban kiszáll a fejből a gőz. A patak elé nem szabad gátat állítani, mert kicsap, hanem szépen hagyni kell, hadd folyjék. A végén posvány lesz belőle. . .

A király hangulata különben — így halljuk — Kossuth Ferencz előtt éppen nem ismeretlen. Az audienzia lefolyása vérmes reményekre nem jogosított. A gazdasági kérdések megbeszélése elől ugyan ridegen nem zárkózott el az uralkodó, de Kossuth természetesen tiszta vizet akart a pohárba s rátért a katonai követelményekre, a nélkül, hogy erre rávezettetett volna. A király itt félbeszakította:

— A katonai kérdésekről ne beszéljünk!

Az audienzia foly tovább és — Bécsben legálább így tudják — Kossuth Ferencz ismét alkalmat keresett arra, hogy a nemzeti politikának a hadsereg dolgában való aspirációját szóba hozza. A király ismét megszakította:

— Ezt hagyjuk! A katonai kérdésekről most nem lehet szó!

Az átmeneti minisztérium a legjobb mód arra, hogy a kérdés minél tovább — elodáztassék. . .

Az orosz forradalom.

Az orosz kamarilla elhatározta, hogy nem ijed meg Szergiusz nagyherceg sorsától s hogy ennél fogva nem enged álláspontjából, amely tudvalevőleg abból áll, hogy a kényuralom a legmerevebb formájában fentartassék.

A halálra ítélt anyaczárné.

Koppenhága, febr. 22.

Az itteni udvarnál nagy az aggodalom a csári család sorsa miatt.

Az özvegy czárné is névtelen levelet kapott a forradalmi bizottságtól, hogy **halálra** van ítéelve.

A forradalom terjedése.

A sztrájk általános. A bujtogatók fenyegetéseinek hatása alatt az üzleteket bezárták. A fuvarosok és sajkások is sztrájkolnak. Sem kenyert, sem húst, sem egyéb élelmiszereket nem lehet kapni. Ma este két mézárósboltot katonai őrizet alatt megnyitottak. Az utcán sok munkanélküli járkal. Számos katonai őrzőjáratot látni. A lakosság egy része éheznek. A munkások vezetői ígérik, hogy a sztrájknak nemsokára vége lesz.

Bécs nem enged.

A nemzet ítélt.

Kimondta, hogy megunta Ausztriával a házasság életét. Függetlenségre vágyik.

Bécsben erről mitsem akarnak tudni.

Vajjon miért?

Talán csak nem azért, hogy nálunk nélkül nem tudnak megélni. . .

Egyetmás.

A husos fazék.

Régebben is, de különösen az utóbbi napokban sok szó esett róla. A legtöbb ember azt hiszi, hogy ez csak a mamelukok gunyolására kitalált csufszó. Pedig hát abban a bizonyos kormányparti fazékban benne van minden, ami szellemi, anyagi, gazdasági, de csak a husos mameluknak jutott belőle ígész, olyannak dupla porció is.

Persze meg kellett szolgálni a sok jó falatot. Ingyen nem adták. Beszegődtek cselédnek a kormányhoz. Harminczesztendőn voltak urak, akik a náluknál alacsonyabb sorsban álló cselédeknek parancsoltak.

Harmincz esztendőn keresztül a liberális érdekszövetkezet volt itt a hatalom és dicsőség teljesen és kizárólag. Mintha az ország nekik lett volna bérbe adva, vagy ők lettek volna vámosai. A paraszt verejtékes munkájának gyümölcséből, a munkás nyomorából, a pénzintézetek spekulációjából, a gyáros vállalkozási nyereségéből, a királyi kitüntetésekéből, a nemesítések és báróságokból mindig kivették a maguk busás vánját dupla molnárlappal.

Ha egy államtitkárság, főispánság, királyi biztosság, zsiros közjegyzőség vagy bármely néven nevezendő munkátlan állás megürült, mindig a pártszolgálatokat jutalmazták meg.

Viczinális vasut építésre csak kormányparti képviselő kapta az engedélyt. Innét van, hogy a magyar vasutak építése a neveltségig olosó munkabérek daczára még az orosz vasutakénál is drágább, ahol pedig a közpénzék kilencztized része a hivatalnokok zsebében sülyed el.

Minisztériumban, adóhivatalban, pénzügyigazgatóságnál, bíróságnál a ranglétrán csak az ugorhatott át egyszerre több fokot is, akinek meg volt az az érdeme, hogy a kormánypart, képviselőt mandátumhoz juttatta, vagy vele rokonságban, vagy osimboraságban állott. Ellenben akitől ezt a sors szeszélye megtagadta, vagy éppen az ellenzékkel barátkozott, az inkább bár ne is született volna, előre nem haladhatott, ha még oly tehetséges, még oly szorgalmas volt is.

De ki tudná egy szuszra elfujni, hogy mi minden volt a husos fazékban, amelytől most oly nehezen esik a megváltás.

Tisza István testől.

A politikai téren haldokló Tisza István, mielőtt örök álmokra hunyna le szemét, megemlékezik azokról, kik az ő Tiszavirág uralmát valameddig fenntartották. Mióta befejezett tény, hogy Tisza megbukott, a hivatalos lap amugy ontja a királyi kitüntetést, új kamarasságot, új udvari tanácsosságot, czim adományozást, miniszteri tanácsosi kinevezést, új magyar nemességet, új patikát. Igazán gyalázatos és szegyen-

letes dolog, amit ez a komaság-sogorság típusz miniszterelnök véghez vinni merészkedik. Olyan emberek szorja a kitüntetést, kik kortes szolgálatokat tettek neki, tehát a megvásárolható, rossz hazafiaknak, kikkel az érdemes kitüntetettek nem maradhatnak pirulás nélkül egy sorban. A hírhedt Tisza Kálmán-féle korrupciót így folytatta és tartotta fenn a fia, ki a garázdálkodásban és kártevésben, a maga eszköz-embereinek előretolásában még az atyját is megdöbbenő magasan multa felül. És ezt az embert tartották egy némely elszédült magyarok, kiváló államférfiúnak?

Lassu mérég

Kolozsvár, febr. 23.

Északon erősen karmazsinra pirult az ég. A Néwa partján, a márványos paloták aranytermében megcsukló térdel tipeg egy nagyon fehér és egy nagyon nyárpolgár ember. A legnagyobb ur, a félelmes atyuska, élet-halál, szabadság és ölombányák szabadrendelkezésű kiutalványozója, a császár. Ugyancsak nem messze a tündérpaloták ércz rácsos udvarától van egy szűk, dohos, kevés fényű, fülledt levegőjű börtön. Négy lábu faasztal mellett, tépett, számozott rabruhában ül egy másik ember. A gondolat és szomorúság embere. Az emberi előrehaladás és szárnyalás óriása. Gorkij.

Szalmán hál ez a lelánczolt óriás és száraz kenyérrel táplálkozik. A börtönőrök kegyetlenül bánnak vele. Feleségét sem eresztik hozzá. Megleg ruhát se adnak, ha lehetne a levegőt is kiszívatyoznák abból a ronda oduból. Mert ez a fogságba kényszerített sas, künna az azurisztta levegőben a szabadság himnuszát csattogtatta. Dalára megmozdultak a hegyek és az óriás tenger hullámaiból színt, mozgást és fénytörést váltott ki az ő isteni hurja. A por gyermeke volt. A senki gyermeke. De szívében álmok szunnyadoztak valami láthatatlan csodáról, ami az orosz nép lelkében van, de bűn azt kimondani és halál azt hirdetni.

S a nyomor királyi apostola megtette. Azért kötözték meg a szárnyait és raktak békót a kezére. Tollat nem adnak kezébe. Ki nem bocsjátja. Még az anyagiakat is megvonják. A ki a sötétség ellen tör, azt nem kiméli a sötétség fejedelem. Annak el kell pusztulnia. Le nem nyakazza, mert ez olaj volna a tüztengerre. Ellenben elzárhatja és nem ad tollat és tintát a kezéhez.

Tudják, mit jelent az, mikor a gondolat mestere munkátlan, dologtalan senyved a börtönben? Mintha a csalogány nyelvét tennék békóba. Mintha kiszurnák a szemét annak, ki a természetből a legszebb revelációkat vette észre. Mintha összetörné a ragyogó márványtömböt a művész szemeláttára.

Meghal Gorkij, kegyelmes császár, te szent és könyörületes atyuska. Már akkor megkezdődött a halálos diagnózis, mikor eltiltottad a tinta és papíros használatától. . .

km.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, febr. 23.

— **Időjárás.** A következőket jelenti az üzletvezetőség:

Nagyvárad + 8. csendes, derült Kolozsvár + 0. csendes, derült. Torda — 4. csendes, derült. Maros-Ludas — 3. csendes, derült. Maros-Vásárhely — 4. csendes, derült. Szász-Régen — 8. csendes, derült. Tövis + 2. csendes, derült. Dicső-Szent-Márton — 2. csendes, derült. Sővárad — 1. keleti szél. derült. Kis-Kapus — 6. csendes, derült. Segesvár + 1. csendes, derült. Székely-Udvarhely + 2. csendes, borult. Brassó — 1. csendes, derült. Seps-Szent-György — 2. csendes, derült. Csikszékreda — 4. ködös, derült. Csik-Gyimes — 4. csendes, derült. Kézdi-Vásárhely — 1. csendes, derült. Zernest — 1. csendes, derült. Predeal — szeles, borult.

— **II. Rákóczi Ferencz hamvainak hazaszállítása.** A mit már oly régen ígérnek s a mi a Tisza-kormány ugynevezett „szép” tette volt, melylyel különösen nagyobb támadásoknál szeretett előhozakodni, vágó-valahára valóra vált és testté lesz a sokat hirdetett ige. Rákóczi hamvai hamvai hazakerülnek a Marmora-tenger elhagyott partjairól és itt nyugosznak hazai földben, melyért senki se küzdött több lelkesedéssel és nagyobb önfeláldozással, mint II. Rákóczi Ferencz. Tisza István ugyanis ma délutánra a miniszterelnöki palotában értekezletet hívott össze, melyen a hazaszállítás részleteit beszéltek meg.

Kolozsvárról Szdeczky Lajos egyetemi tanárt, a jeles historikust hívták meg a miniszterelnök, ki tegnap esti gyorsvonattal fel is utazott Budapestre.

— **A fenséges törvényhozók.** A magyar országgyűlés főrendiházának kiigazított névjegyzékével szórakoztatja ma olvasóit a hivatalos lap. A felsőházban tudvalevőleg fenséges törvényhozók is ülnek. Az uralkodó család tagjai közül a következők „magyar törvényhozók” a hivatalos lap felsorolása szerint:

Fenséges osztrák estei Ferencz Ferninánd Ur.
Fenséges Ottó Ferencz József Ur.
Fenséges Ferdinánd Károly Lajos Ur.
Fenséges Lajos Viktor Ur.
Fenséges József Ferdinánd Salvátor Ur.
Fenséges Péter Ferdinánd Salvátor Ur.
Fenséges Henrik Ferdinánd Salvátor Ur.
Fenséges Lipót Salvátor Ur.
Fenséges Ferencz Salvátor Ur.
Fenséges Lajos Salvátor Ur.
Fenséges Frigyes Ur.
Fenséges Károly István Ur.
Fenséges Jenő Ur.
Fenséges József Ur.
Fenséges József Agost Ur.
Fenséges Rainer Ur.

Rendben van. Legalább nyomtatásban olvashatjuk a fenséges urak neveit a magyar törvényhozók sorában. Az országház tájkát úgy is elkerülik a főherczeg urak.

— **Drágul az élet.** Nem régen jeleztük, hogy az élet a tavasszal kimenőben folyton drágul. Már két hét óta is emelkedtek a húsárak, úgy, hogy most a Lászlóczky Testvérek jelentése szerint:

A marhahús 112 fillér, bélszín 152, felsál 144, borjú 120, fiatal borjú 240, sertés 144, karaj 160, füstölt kolbász 160, kolbász 152, zsir 168, hár 156 fillér kilónként.

Ez a veszedelmes drágulás csak úgy csökkenne, ha korán kitavaszkodna és a gazdák nem volna kénytelenek a marhaállományt odahaza méregdrága takarmányon tartani. Jelenleg a korai tavaszodásra sincs remény.

A lisztárak Vécsey Sámuel nagykereskedő szerint a következők:

Dara: 33.60, 0-ás liszt: 31.80, 1: 31.80, 2: 31.20, 3: 30.80, 4: 30.20, 5: 29.40, 6: 28.60, 7: 26.40, 7½: 23.20, 8: 18.—, derceze 13.20, korpá 12.40, korpásliszt 22.40, málliszt 21.60.

— **Hányan szavaztak az ellenzékre, hányan a szabadelvű pártra?** Egy statisztika szerint a lefolyt választáson 900,000 választó közül nem szavazott 230,000; tehát 770,000 választópolgárból a beválasztott függetlenségi képviselőkre szavazott 282,000; a néppártra, új-pártra, disszidensekre és pártonkívüliekre szavazott 193,000. A kormánypártra szavazott 129,200 ember, míg az összes szövetkezett ellenzékre szavazott 475,800 választópolgár. Oly kerületben, hol az ellenzék jelöltet állított, de kisebbségben maradt, az ellenzékre szavazott 95,000 ember. Tehát a 129,200 kormánypártira szavazó polgárral szemben 570,800 ember áll.

— **Az E. K. E. választmánya** tegnap ülést tartott, a melyről a tudósítást csak délelőtt kaptuk meg s így nem közölhetjük. A gyűlésen különben a főtitkár beszámolt az egyesület 2 havi működéséről. Eszerint elkészítették az 1905 évi arcképes igazolókat. Ügyvivőseket szerveztek Sz.-Ujvárt, Désen.

Jóváhagyólag vették tudomásul a pénztári jelentést is, mely szerint a decz. havi tiszta bevétel 1435 kor. 23 fillér, a január havi pedig 579 kor. 79 fillér volt. Február hónapra áthoztak 354 kor 80 fillér maradványt.

Az „Eke”-gyűjtő után 464 kor. 33 fillér, az „Eke-pezség” után pedig 25 kor. 76 fillér jutalék érkezett be a pénztárhoz.

— **Kikből állana az átmeneti kormány?** E kormányban tisztára a disszidensek csoportjának tagjai vennének részt, kivéve a horvát minisztert. Egy-egy politikus több tárczát is vállalna. Valószínű, hogy ez a kabinet így alakulna meg: Miniszterelnökség és földművelésügy: Darányi Ignác; közoktatás és igazságügy: Wlassics Gyula; kereskedelem és pénzügy: Batthyány Lajos gróf; belügy: Hadik Béla gróf; a latere: Andrassy Géza gróf; horvát miniszter: Josipovich Imre. A honvédelmi tárcza tekintetében még semmiféle kombináció nincsen.

— **Az ingyen kenyér és ingyen fát** kiosztó bizottság, mely eddig 320 métermázsza fát

és naponta 400 kenyert, még egy egész hétig részesíti a szűkölködőket. Az érdeklődés a szerencsétlen szűkölködők részéről nagy, és ha a bizottság működését beszünteti, igen fogják érezni a társadalom munkanélküli tagjai. A bizottságban nagyon tevékeny szerepet játszott Vikol Kálmán várositanácsos.

— **Alapos félreértés.** Szabolcska Mihály Temesvár nagyhirű költőpapja a hazai ipar pártolására irányuló buzgalmában tudvalevőleg egy osztrák szappan — magyar szappan című hangulatos költeményt írt a temesvári D. M. K. E. szappanról. Ezt a költeményt, melyet annak idején mi is közöltünk a temesvári szappangyár prospektusa útján, azóta százezer példányban elterjesztette, sőt minden egyes D. M. K. E. szappan-skatulyára rányomatta. Egy jámbor vidéki atyafi ezt úgy magyarázta, hogy a költő csinálja a szappant is. Ez tűnik ki legalább egy minap a gyárhoz érkezett megrendelésből, mely így volt czimezve: Herrn Szabolcska Mihály, Neie Seifenfabrik Temesvár. Most még csak az hiányzik, hogy valaki más, a Krohn és társa czégtől költeményt rendeljen.

— **Hangverseny.** Kneisel A. hegedűművészről, ki nemrég Nagy-Szebenben szerepelt, egy ottani német lap a többek közt a következőket írja:

Kneisel A. tanár ur, hegedűvirtouznak, Stefanesen N. opera tenoristának közreműködésével tegnap adott hangversenye valami rendkívüli volt, úgy az elrendezés, mint az alakítások tekintetében. Valóban genialis művészt hallgattunk, a ki csodálatot érdemel; ördögi mesterségeért, hihetetlen kitartásért és játékaának teljes tudatáért egyaránt. Ha eddigelé keletfelől sokféle csalódás ért zeneművészet tekintetében, mi pedig nagyon skeptikusokká lettünk: most az egyszerű valódi művészt hallgattuk, aki művészetének odaadással és lelkesedéssel szabad folyást engedett és a legfelsőbb hangokat szólaltatta meg, nemesen és tisztán. Néha-néha valóságos madár-zenét, csicseregést produkált, titokzatos varázserővel és utánozhatatlanul kecsesen. S mindezt egy rövidke pillanat alatt, hogy igazán guny volna leírását csak meg is kísérelni. Ennyire csakis Paganini rögtönözhetett és játszhatott.

— **Új ifjúsági lap Kolozsvárt.** A kolozsvári Egyetemi Körnek eddig volt egy kéthetente megjelelő „Egyetemi Lapok” című lapja, melyet hivatalosan segélyezett a Kör s ezenkívül előfizetőt is toboroztak az ifju szerkesztők pár százát. Ezelőtt két évvel a legutolsó szerkesztők annyira megterheltek a lapot, azaz annyira adósságot csináltak rá, hogy már a múlt évben sem jelenhetett meg, s tanév végén egy almanach kiadásával pótolták a megszünt egyetemi újságot. Az idei szeptemberi választásokkal sem támadt fel halál poraiból az ifjúsági lap, pedig a többi főiskolák, még az Isten háta mögé bujt Sárospatak is tart fenn egy ifjúsági lapot. Budapestben az egyetem hivatalosan segélyezi s mivel a nem megbízható ifjúsági vezeték ott is a lapot többször a tönk szélére jutatták, az új Egyetemi Lapok az egyetemi tanács felügyelete alatt jelennek meg. Jó volna, ha Kolozsvárt is az egyetemi ifjúságnak lehetővé tenné a gondos egyetemi tanács, hogy egy ifjúsági lapban mondja el véleményét és tanuljon a nyilvánosságnak írni a szűkebb körben megjelenő lapban, hogy majd hasznát lássa később és szolgálhassa a nagy társadalomban a haza érdekeit éppen azon írói gyakorlat hasznosságán keresztül, melyet mint egyetemi diák profitirozott el.

Örömmel értesülünk, hogy a Dávid Ferencz Ifj. Egyet, mely eddig is hasznos, munkás és eredményes működésével vivta ki a közönség elismerését, még ez évben megindít egy ifjúsági lapot, mely legfőképp, de nem kizárólag az unitárius egyetemi ifjúságnak lesz a nagy és szép missiót betöltő diáklapja. A szerkesztőség már megalakult és nem sokára megjelenik az első szám, mely bizonyára mindenfelé kedves és örvendetes meglepetést kelt.

— **A sötét ruha és a járványok.** Egy angol orvosi folyóirat közlésével foglalkoznak most angol egészségügyi körökben. Eszerint nem nagyon közismeretű az a tény, hogy azok az emberek — orvosok, szolgák, látogatók — akik ragályos betegek között forgolódnak, sokkal könnyebben megkapják a bajt, ha sötét ruhát viselnek, mintha világos ruha van rajtuk. Ha például egy sötét és egy világos ruhát teszünk ki dohányzagnak, tapasztalhatjuk, hogy a sötét ruha hamarabb fogja fel és tovább tartja meg a szagot. Ezért nem is volna szabad sötét ruhában járni ragadós betegek között. Es alig is van járvány kórház, ahol ezt az

óvatosságot mellőznék s az orvosok, szolgák, beteg-látogatók legalább is fehér köpenyt vesznek fel, mielőtt a korterembe lépnének.

— **A Bánffy-párt lapja.** A Gazd. Tud. jelenti, hogy a Bánffy-párt hivatalos lapját, a „Magyar Közélet”-et egy 50.000 korona alaptőkével bíró részvénytársaság vette át, melynek igazgatói Fáy Béla, Györfly Gyula dr., Kálmán Elemér dr., Ludvig Rezső dr., Reik Ferencz dr. és Fried Vilmos dr.

— **Kolozsvár belterületének megállapítása.** A városi tanács megkereste a városi mérnöki hivatalt, hogy állapítsa meg Kolozsvár belső- és külső területét, valamint az ugynevezett villa negyedeket. Ez ugyanis nagyon fontos kérdés, mert a rendszert, utak, világítás, kövezet-vám tekintetéből kell a városnak tudni, hol végződik a belterület, hol az adó megállapítása a kedvezmények után nagyobb és hol kezdődik a külterület, hová már nem nyújthat annyi kedvező konjunkturát a város.

— **Házak eltolása Amerikában.** Amerikában ma már egészen közönséges dolog egy háznak az eltolása. Nemcsak fölemeltek már házakat, ha a talaj süllyedni kezdett, hanem megtörtént már az is, hogy egyik helységről a másikba vitték el épületeket. Most még nagyobb tökélyre vitték ezt a sajátságos iparágat, mint a következő eset is mutatja: Kétemeletes, 900 tonna súlyú és 60 éves épületet akartak több, mint hat kilométernyi távolságra eltolni. A vállalat annál merészebb volt, mert a szállításhoz részint szárazon, részint vizen kellett megtörténnie. Az ut aggodalmasan rossz, és mocsaras talaju volt. Mikor ezzel az akadályllyal megbirkóztak és nagy nehezen a folyó partjára értek a hatalmas szállítmánnyal, ismét előre nem látott akadály az egész vállalkozást majdnem semmivé tette.

A folyó hirtelen megáradt, úgy hogy az épület egészen a második emeletig vízben állott. A házat a legnagyobb gyorsasággal vassínakkal megerősítették, úgy semmi baj se történt és miután a víz visszatért medrébe, az épületet a parttól hatalmas szénszállító bákába lehetett tolni, a melyen rendeltetési helyére juttatták. De még mindig nem volt vége az akadályoknak. A folyón levő négy híd alatt sem birt a bárka elhaladni és kénytelenek voltak nagy óvatossággal a bákákba annyi vizet bocsátani, hogy az lesüllyedve a híd alatt elhaladhatott. Mindezen kalandok mellett is, az amerikai híradás szerint, az épület teljesen ép állapotban érkezett meg. De ismételnünk kell, hogy a híradás Amerikából ered.

— **Négyezer halálos ítélet.** Belgrádból írják: A múlt hónapok egyikén történt, hogy a szerbországi Palánkán a gazdag Matics Iliát és feleségét, valamint ezek szolgáját éjnek idején meggyilkolták és kirabolták. A csendőrség elfogta a rablógyilkosokat, a kik fölött a szendrői törvényszék már ítéletet is mondott. Négyet közülök, névszerint Aranyelovics Szretent, Avranovics Györgyöt, Nikolics Zsiviot és Avranovics Andrást halálra ítélte, míg Avranovics Milovánt, a ki még kiskoru, 20 évi fegyházra, ugyancsak Cuika Zorkás, a ki jelen volt a gyilkosságnál, abban azonban tetteleg részt nem vett, hasonlóképp husz évi súlyos fegyházra ítélte. A kivégzés már a napokban meg fog történni. A halálos ítélet Szerbiában agyonlövés által történik. Az elítélt számára rendszeren egy domb oldalán sirt ásnak, az elé czölöpöt vernek és ehhez kötik a delikvenst. Négy csendőr vezényszóra három lépés távolságról intési a lövést a bekötözött szemű elítélte, a ki a sirba bukik, ahol mindjárt el is földelik. Miután a kivégzés a szabadban történik, rendszeren nagy néptömeg nézi végig. A palánkai házaspár gyilkosait egy helyen és egymásután fogják kivégezni.

— **Emberkínzás.** Brittgeton amerikai városban borzalmas dolog történt, midőn egy Raisinger Frank nevű gyilkost kellett volna kivégezni. Raisingeri azért ítélték halálra, mert fiatal feleségét agyonlőtte. — A kivégzésnek amerikai rendszer szerint kellett volna megtörténnie. Az elítéltnak hurkot kötnek a nyakára és ugyanakkor lába alatt megnyílik egy súlyosztó. Raisinger kivégzésénél azonban a kötél elszakadt és a delikvens 12 lábnyi mélységbe zuhant alá s ott görcsökből fetrengve maradt a földön. A kétezer főnyi tömeg, a mely a kivégzésnél jelenvolt, azt követelte, hogy az elítéltnak adjanak kegyelmet. A kormányzó azonban nem tágitott, újra megkötötték a hurkot, belé tették az elítélt fejét és 11 percig lógott rajta, míg meghalt. A tömeg meg akarta lincselni a kormányzót, — de a rendőrség megakadályozta. Hasonlóan izgalmas jelenetek történtek Reading városban is, a hol Edwardsné nevű asszony kivégzése volt kitérve. Az asszonyt halálra ítélték, mert megölte kétszemes, durva és kegyetlenkedő férjét, a ki őt állandóan embertelenül kínozta. Az asszony férjétől egy szerencséhez menekült, a kivel viszonya volt. Férje utána jött és erőszakkal akarta vinni a házába, mire az asszony férjét agyonütötte. A halálraítélt asszony

érdekében mozgalom indult meg egész Amerikában s mintegy negyedmillió aláírással ellátott kérvényt adtak be, de a kérvényt visszautasították. Az asszony ennek hírére elájult s nem is tért magához, úgy, hogy egy deszkához kötözve akarták a kivégzés helyére vinni. A bíróság azonban az utolsó pillanatban meggondolva a dolgot s a kivégzést, a lakosság fölháborodásától tartva, elhalasztotta.

— **Joánovics testvérek** fényképészeti, festészeti és fényképnagyítási műtermük Mátyás kir. tér 32. (Szatmáry-ház.) Allandó fénykép kiállítás a műterem kapu bejáratánál levő kirakatokban.

30. 43.—

— **Fáy Sándor** akad. festő szerény feltételek mellett vállalt el arckép megrendeléseket, régi olajfestmények restaurálását stb. Lakás Kossuth L.-u. 41. I.

Gabona árak:

Kolozsvár, febr. 23.

A mai hetivásáron a gabonaárak a következők voltak:

		kor. fl.	kor. fl.
Buza	100 kéként	19 —	20 —
Rozs	"	16 —	17 —
Törökbuza	"	16 —	18 —
Takarmány árpa	"	— —	— —
Árpa jobb	"	16 —	17 —
Zab	"	14 —	15 —

értve mind 100 kilonként, vagon áru és a helyi vasut állomásnál átvéve.

Gyászrovat.

A következő gyászlapot vettük:

A bus szeretet iratja velünk e sorokat, melyekkel egy messze távozó barátot, egy csupa-szív embert siratunk. A mi lelkünknek igaz bánata feketében annál a bakaicin posztónál, melynek leplére az ő halott testét ma kiterítették, mert igazában csak mi ismertük az élő, mi éreztük legközelebből az ő arany szívének tüzes melegét, amely immár jéghideggé lett, mint az ő befogadó fagyos sírgöngy. De nemcsak a szerető barátot siratják könnyeink, mert hiszen *Béla Miklós* költő és író, álmódzó lelkek édesszávu poétája a szent, szabad természet szűz beszédének hű tolmácsolója volt, aki szép lelkének gyöngyeiből a dalok kristálypalotáját építette föl s ragyogó tollával mindanyunkat oly sokszor boldog gyönyörűségbe ringatott. A gyilkos kór, mely beleköltözött, néhány hét alatt elvégezte nála a szomorú munkát, folyó hó 20-án éjjeli 2 órakor kiragadta belőle az életet, melyet 48 évig viselt vállain. Nem családi körben s mégis gondos ápolás mellett, jó barátok karja közt. Utóljára is lelkének bizalmasai szólnak majd hozzá s a zilahi dalkör zeng éneket neki, a dalok mesterének. Ravatalánál Kerekes András tartott gyászbeszédet; kint a sírnál, a református temetőben, Kovács Fereucz mondott felte imát és Petri Mór dr. bucsuszavakat.

SZINHÁZ.

Bernd Róza, Hauptmann Gerhart nagyíró új drámája, mely ma este kerül bemutatásra, holnap másodszor kerül színre, páratlan számú bérletben.

*

Bianka, Geiger Albertnek, a mi jeles zongoraművésznünk vig operájából a „Bianka“-ból ma délelőtt tartották meg az első színpadi összpóbat.

*

Vasárnapi előadások. Vasárnap este Molnár Ferencz kitűnő bohózata „A doktor ur“ kerül színre. Délután ifjúsági előadásban, Szigligeti klasszikus énekes bohózatát, a „Liliomfi“-t adják.

*

Heti műsor.

Péntek: Bernd Róza. (B. 129. pár. sz.)
Szombat: János vitéz. (B. 130. p. sz.)
Vasárnap délután 9-ik ifj. előadás: Liliomfi.
„A doktor ur, (B. 131. pár. sz.)

IRODALOM.

A keresztény hit öt pontja. Irta: dr. Martineau Jakab, fordította: Gálfi Lőrincz. Az unitárius irodalomnak ez újabb füzeté méltán sorakozik a többi mellé.

Méltatását maga a tartalom fogja leginkább adni, mit pár szóval megkísérünk: Melyek a kereszténységnek azon elvei, mik változatlanok?

Mert a kételkedés e korában nagyon is kell keresni olyant, ami változatlan és örökké való.

Hiszünk először is az ember erkölcsi érzésében. Az a lelkiismeret, melylyel az ember megvan áldva, képessé teszi őt, hogy a helyes és helytelen között levő különbséget megítélje. Hiszünk másodszor az Istenről való erkölcsi felfogásban, mi nyilván következménye annak, hogy hogy megbizunk a kötelesség természetes érzéseiben. A hit legmagasb vágyaink és vonzalmaink összessége. Ennél a természetes hitnél akarunk állandóan megmaradni és ezt Pál apostollal Isten valódi templomának ismerjük el. Hiszünk Krisztusban, mint Isten erkölcsi tökéletességének kijelentőjében. Hiszünk az ember halhatatlanságában.

A szépen fordított füzet a következő szakakkal végződik: Mi Isten segítségének reményével és olyan világossággal és melegséggel, melyet Isten önt a mi szívünkbe, adjuk át a nekünk kijelentett igazságot a jövő nemzedékeknek. Nagy az olyan hit, mely nagy sikert s gyors győzelmet arat a neki meghódoló elmék fölött; de nagyobb az olyan hit, mely Isten rendeletére megáll siker nélkül s mozdulatlanul egy fanatikus kornak kegyetlen viharai között, lábával a saját hitének köszikláján, szívével a komor végtelenen, a felleg és vihar menyezetén felül.

Martineau kiváló felolvasását, melyet Gálfi Lőrincz tanár fordított magyarra, annál inkább ajánlhatjuk a közönség figyelmébe, mert ingyen kapható az Unitárius Közlöny szerkesztőségében. (Unitárius-kollegium.)

Mulatság.

A Szent Imre Egylet műsoros estéje. Március 4-én lesz a Szent Imre Egylet műsoros táncestéje. Az izléses meghívókat az elnökség szétküldte, s most az agilis rendezőség teszi meg azokat a lépéseket, melyeket megkíván az estély erkölcsi és szellemi sikere. A Szent Imre Egyletnek ugyanis ez lesz az első bálja s így méltányolható és elismerendő az az ambíció, mely ezt az első mulatságot széppé és emlékeztetéssé óhajtja tenni. A kolozsvári társaságokban mindenütt élénken tárgyalják az estély sok jót és szépet ígérő alkalmát, s a legtöbb helyen nem szalasszák el ezt a kedvező alkalmat. Az estélyt igen érdekes és értékes műsor vezeti be, melynek egyes számai a következők: 1. Hegedűszó, előadja Kunecz Odón, zongorán kíséri Papp Alajos. 2. Költemények, felolvassa Kiss Menyhért. 3. Enekek Vikol Rózsika, zongorán kíséri Nagy Géza. 4. Szaval Akoncz Ilonka. 5. Zongorán játszik Nagy Géza. 6. Gordonka szóló, előadja Gámán Dezső, zongorán kíséri Marinescu Jenőné.

LEGUJABB.

Az „Ellenzék“ táviratai, telefon-tudósításai és sürgőnglevelei.

Gyilkosság.

Déva, febr. 22.

Az esküdtszék tegnap tárgyalta Plesa Nyisztor pukászi gazdálkodó gyilkossági bűnpörét, a ki apósát mult hó 2-án a vasuti töltés mellé csalta, ott három fejszecsapással megölte. A vádlott eleinte tagadt, de később bevallotta tettét. Az esküdtek bűnösnek mondták ki a gyilkosság büntetésében, mire a törvényszék enyhítő körülményekre való tekintettel 15 évi fegyházra ítélte. Az ítélet jogerős.

Béke.

London, febr. 22.

A Reuter-ügynökség jelenti Pétervárról: A hivatalos czáfolatok daczára fennáll magasabb körökből eredő amaz értesülésünk, hogy Miklós czár a béke kérdését nemcsak formailag veszi fontolóra, hanem hogy meggyeztek ama feltételeken, a melyeknek alapján Oroszország békekötésre kész. E feltételek a következők: Korea japáni főuraság alá kerül. 2. Port-Arthurt és a Liaojang félszigetet átadják Japánnak. 3. Vladivosztoke a nyílt ajtó elve szerint semlegesnek lesz tekintendő. 4. A kínai keleti vasut semleges ellenőrzés alá kerül. 5. Mandsuországnak Kharbinig, mint a kínai birodalom kiegészítő része, visszaadandó.

A nehézség a Japántól követelt kár-

pótlás kérdése körül forog, de azt hiszik, hogy e nehézség nem lesz legyőzhetetlen. Bár könnyen lehetséges, hogy Oroszország újabb csatát kezd, míg döntés történik, a legszavahihetőbb részről mégis ragaszkodnak ama felfogáshoz, hogy tekintettel a belső helyzetre és a háboru folytatásának rendkívül nagy nehézségeire, a békét a fentemlített feltételek alapján megkötik, ha sikerül a kárpótlás kérdését viszonylag rövid időn belül rendezni.

Orosz katona szökevények.

Győr, febr. 22.

A csendőrség a megyében két orosz katona-szökevényt állított a szolgabíróhoz elé csavargás miatt. Az egyik Nitkovszky József 38 éves, a másik Golomboszy Kálmán 31 éves guhovi illetőségű gyári munkás, tartalékos katona. A szolgabíró ma tolmácsal kihallgatta őket, mire a két szökevény előadta, hogy Buhovból azért szöktek meg, mert a mandzsuri hadsereghez hívták be őket. A háboru és a tisztek kegyetlensége riasztja el őket. Triesztig vasuton mentek és onnan gyalog jutottak Magyarországra. A koldulás nem lévén rájuk bizonyítható, a szolgabíró a szökevényeket szabadlábra helyezte.

A horvát képviselők magatartása.

Budapest, febr. 23.

A horvátországi képviselők magatartására vonatkozólag a „Kel.-Ert.“ egyik horvát vezérírfiutól a következő felvilágosítást kapta:

„Horvátország nem Ausztriával szerződött, hanem közvetlenül Magyarországgal, bennünket, horvátokat e szerint 1867 nem érdekel. Horvátországra nézve a 68 képezi kibővítését a 48-nak. Miután mi a magyar nemzettel szerződöttünk, képviselőink is csak azokhoz tarthatják magukat, kik a magyar nemzet többségének legitim képviselői. Innen van, hogy a horvátok eddig is a többségben levő párt-hoz csatlakoztak és hűvek maradnak korrekt felfogásukhoz, ha most az ellenzékhez tartják magukat, mint a mely most a magyar nemzet akarátának a megnyilvánulását képezi. Ehhez képest a horvátok ma is a többséggel — az ellenzékkel — szavaztak.“

Egy főispán lemondása.

Budapest, febr. 23.

Gróf Haller János, Háromszék-megye főispánja beadta a lemondását Tisza miniszterelnöknek.

Uj választás.

Budapest, febr. 23.

Bécsből rémitgetik e hírrel a képviselőket, hogy ne gördítsenek akadályokat az új kormány megalakítása elé.

Mióta Goluhovszky kijelentette, hogy pénz lesz annyi, a mennyi csak **kell** az új választásokra, Budapesten is mind többen hisznek e híresztelésnek.

Tisza Istvántól különben kitelik, hogy még egy új választásra vállalkozik.

Andrássy missziója.

Budapest, febr. 23.

Egy kiváló politikus Andrássy megbízásáról a következőket mondotta:

Gróf Andrássy Gyula, midőn a király felhívására vállalkozott a tájékoztatóra és a pártokkal való tanácskozásokra, azt hitte, hogy Bécsben többet fognak engedni, s így sikerülni egy koalíciós kabinetet alakítani.

A kamarilla intrikája következtében azonban, a király egyszerre annyira **merev** álláspontot foglalt el a magyar nemzeti kívánalmakkal szemben, hogy Andrássynak kevés reménye van arra nézve, hogy fáradozását siker koronázza.

A mai kihallgatáson, mint hírlik Andrássy gróf a leghatározottabban kifogja jelenti a királynak, hogy békés kiegyenlítés csak az esetben lehetséges, ha a nemzeti engedmények nagyobb figyelemben fognak részesülni ő Felsége által.

Darányi nem vállalkozik.

Budapest, febr. 23.

Darányi Ignác bizalmasai körében kijelentette, hogy **nem** vállalkozik átmeneti-kabinet alakítására.

Az átmeneti-kormány.

Budapest, febr. 23.

A függetlenségi párt tegnap este nagyfontosságú értekezletet tartott.

Kossuth Ferencz előadta, hogy a szövetségi alapon tervezett kormány politikája **nem** vezetett sikerre.

Mikor a királynál volt kihallgatáson, úgy látszott, mint legfelsőbb helyen nem görditenének akadályt a gazdasági önállóság elé.

Utóbb azonban az észlelt jelek lehetetlenné tették a reményt.

A belügyi ujitások dolgában szabad kezet kapott volna a szövetségekből alakított kormány, **de a katonai vívmányok iránt való kívánság legfelsőbb helyen a leghatározottabb tagadással találkozott** anélkül, hogy ígéretet kapott volna az iránt, hogy eddigi katona terheket nem fogják **emelni**.

Igy merült fel az **átmeneti-kormány** eszméje.

Ennek előnye az volna, hogy megszabadulna az ország a Tisza kormánytól s másfelől a jövőre nézve a király ettől kérne tanácsot.

Kéri a párt határozatát.

Bartha Miklós arra való utalással, hogy az eltérések rendszerint szakadásra vezetnek, azt indítványozta, hogy egyetemesen kötelezzék a párt tagjait magukat arra, hogy a kisebbség a többség akaratának aláveti magát.

Komjáthy azzal ellenezte Bartha indítványát, hogy senki lelkiismeretét kényszernek nem lehet alávetni.

Károlyi István gróf, Bartha Miklós indítványát pártolta.

Polónyi, Ugron, Rátkay és Gulner felszólalása után Kossuth arra kérte a pártértekezletet, hogy Bartha indítványa felett máskor döntsön.

Ezután Polónyi Géza kifejtette, hogy az **átmeneti kormányt lehetetlennek tartja**. És az egyedül lehetséges megoldást a szövetséges kormányban találja. Kéri a pártot, hogy ettől ne térjen el.

Kossuth: Nem is!

Apponyi gr.: Nem térünk el!

Apponyi kijelenti, hogy ő bár új 48-as, de a 48-as programnak egyetlen pontját sem fogja elejteni. De mikor az a veszély fenyeget, hogy átmeneti-kormány lesz és akkor a tulsó oldalról választják a tagokat, akkor lehetővé kell tenni, hogy az átmeneti-kabinet a saját intenczióink szerint alakuljon. Az ujonczozás dolgában úgy a hogy tud. Bizzuk Kossuthra!

Ugron: Eddig semmit sem kaptunk a kormány részéről. Loyaltás nem mutatkozik, mert akkor a koronának **válság alkotmányos megoldására Budapestre kellett volna jönnie**. (Taps.) E helyett idegenország fővárosában palotájának falai közé zárkózik és **ridegen visszautasít minden nemzeti kívánságot**.

Nem helyezkedik a negyvennyolczas program rideg végrehajtásának alapjára, de a hatvanhetes alap becületes végrehajtását követeli. A magyar nyelvnek érvényesülnie kell. A vezérekben feltétlenül megbizik, de direktiva nélkül ne tárgyaljanak.

Bakonyi szólott ezután és kijelenti, hogy a hadseregben való vívmányok nélkül nem is képzelhető el a helyes és tartós megoldás.

Ulay és Visontai az átmeneteli kormány ellen foglaltak állást.

Kossuth kijelenti, hogy elmondottakat tudomásul veszi és határozat hozatalt annak idején a pártra bizza.

Ezzel az értekezlet véget ért.

Orosz-japán háború.

London, febr. 23.

A békehireket ideérkezett hírek szerint határozottan megczáfolják. **Az oro-zok minden békefeltételt visszautasítanak**. Mandzsuriát Kinának semmiképp sem akarják visszaadni.

Osztályok megalakulása.

Budapest, febr. 23.

Ma a Házban megalakult a négy osztály.

A képviselők fizetése.

Budapest, febr. 23.

Ma kifizették a képviselők fizetését. Eddig 167 fizetést tiltottak le.

Az átmeneti kabinet ellen.

Budapest, febr. 23.

A képviselőház folyósóján ma Polónyi, Bolgár, Zichy Aladár, Szederkényi hosszasan konferáltak. Megállapították, hogy az ellenzéken a többség ellenzi az átmeneti kabinetet.

Az Éva szeszélyei.

Angol regény.

Fordította: **Amica**.

(9)

(Folytatás.)

— E szerint hallgatók, — mondta Goring, kelletlenül. De félek, hogy ez nem okosság tőlem. Mellesleg szólva, hol van a pisztolya?

— A zsebemben.

— Minő meggondolatlanság! Maga teljesen érzéketlen a veszélyre? Kérem vegye ki rögtön és lője ki.

— Ez egészen biztos, — mondta Eva. Ne féljen!

A pisztolyt kivette a zsebjéből, könnyedén feldobta a légből és ismét megkapta, míg arca gyermekes malicziától ragyogott.

— Tristram kisasszony, meg örült?

— Nem, legkevésbé sem!

— Tehát...

— Ez nincs megtöltve! — mondta Eva, gunyos mosollyal. Kérem ne féljen!

— Nincs megtöltve! Nem volt megtöltve, midőn Dixonra segezte?

Nem.

— Minő bátorság! — mondta az ifjú ösztönös bámulattal. Tehát ha ő daczolt volna magával és karját megfogva.

— De nem tette.

— Tudta maga, hogy az nem volt megtöltve? ismételte az ifjú majdnem kételkedve. Az Eva viselkedése oly szilárd volt, oly rettenetesen látszott, a mint kinyujtott kezében a fényes fegyvert tartva állott.

— Igen, tudtam; kijövet felvettem és láttam, hogy nem volt megtöltve; de azt gondoltam, hogy éppen oly jól megtenné a szolgálatot, ha szükségem volna elővenni, a mi nem volt valószínű. — Csak az Adél félelméért hoztam azt el magammal.

— Hála az égnek, hogy én itt voltam! kiáltotta az ifjú hévvel.

— Tudtommal ön semmiféle segítséget nem nyújtott nekem!

— Nem, de ha szükség lett volna reá azt tettem volna.

— Örvendek, hogy nem volt szükséges.

— Tristram kisasszony — Goring Seton megfedkezett azon tervéről, hogy e tárgy felett hallgatni fog, miért nem lehetnénk mi jó barátok?

— Mert én nem kívánok az ön barátja lenni, válaszolta Eva az ő szokott őszinteségével.

— Es miért nem?

— Mert ellenszenvet érzek ön iránt és megvetem. Azt hiszem, hogy gorombaság ezt mondanj, de ez az igazság!

— Mi okot adtam és magának arra, hogy ellen szenvet érezsem és megvessen? — kérdezte az ifjú nyugodtan, de bensőleg annál inkább mérgeződve.

— Nincs kedvem erről beszélni, — mondta a leány. Ön egy kérdést idézett hozzám; én válaszoltam reá — ez elég!

— Nem, az nekem nem elég! En nem akarok ilyen bánásban részesülni! követelem, hogy viselkedésének az értelmét tudassa velem!

— Követeli? — Eva összevonta a szemöldökeit.

— Igen.

— És én nem mondom azt meg önnek. Nem kellene követelni, midőn nincs hatalmában parancsolatának a teljesítést keresztül vinni.

— Igen, azt kell tennem, mert a jövőben való cselekedetem a maga választától függ.

— Hogy érti ezt?

— Hogy itt maradjak e, miután Tristram ur, szíves volt engem marasztalni, vagy — holnap reggel elmenjek...

— És most? — kérdezte Eva élénken.

— Holnap elmegyek.

— Oh! És minő mentséggel fog elő állani?

— Semmifélével; én a maga kitűnő példáját fogom követni és — megmondom az igazságot.

— Minő igazságot?

— Hogy lehetetlennek találom abban a házban maradni, hol a Tristram ur leánya azt mondja a szemembe, hogy ellenszenvet érez irántam és megvet, a nélkül, hogy alkalmat adna nekem bizonyítom, hogy nincs joga azt tenni.

— Ez nem szép öntől! kiáltotta a leány.

Ilyen eljárás csak is férfihoz illik! Ha nem sikerül rögtön keresztül vinni, a mit akar, török szakad egy másik uton próbálja azt végrehajtani!

— Valóban?

— Ön nagyon jól tudja, hogy nem engedhetem. — Ont egy ilyen történettel az atyáimhoz menni. U megrémülve a vendégszeretet ily borzalmas megsértésén. És ő nagyon haragudna reám.

— De ha ez az igazság?

— En ellenszenvet érzek ön iránt, — mondta Eva elfojtott hangon, — mert — hogy tudja az ember az ellenszenvét és a rokonszenvét kimagyarázni? — nem tudom másképpen kifejezni magamat, csak úgy hogy ön nem rokonszenves nekem. Megvetem önt.

— Igen? és miért?

— Mert elfoglalta Goring kastélyt; az egész uradalmat, a pénzt és mindent elvett Advir Ceciltől.

Goring kastély, az uradalom és a pénz nem volt az Advir Cecil tulajdona, és ő csak egy törvénybe ütköző igazságtalan cselekedet által örökölhette volna azt. Tristram kisasszony tegyük fel például, hogy ha a maga atyja meghalna.

— Ne, oh ne tovább! — szakította félbe Eva hirtelen.

— Tegyük fel, hogy az atyja meghalna, ismételte Goring nyugodtan és Tristraménak, a ki már előbb férjnél lett volna, az első házasságából egy leánya volna, igazságosnak nevezné, ha ő azt a földet, mely a maga atyjáé és a maga őseinek a birtoka volt, magát mellőzve mindent a saját leányának hagyna, kinek ahhoz sem morális sem törvényes joga nem volt.

(Folytatása következik.)

Felolvas szerkesztő és laptulajdonos =

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTÉR. *)**Táncziskola.**

Márczius elsejével magánházakban, intézetekben alakult kolonokkal, valamint kisebb csoportokkal magánlakásomon a tanítást megkezdöm.

Bostonból magánórát adok. Egy órát hatan is vehetnek. Ezeket a társaságokat az érdeklődők hozzák össze.

Lakásom: Unió-utca 13. szám emelet.

Tisztelettel:

Major József,
okl. táncztanító.

177 4—5

!FOGMŰTEREM!

NAGY JENŐ Kolozsvárt

szájpadrólküli műfogspecziálista

fogműterme

Wesselényi Miklós-ú. 6. (Dr. Goth-ház.)

Elvállalom a fogászat körébe tartozó összes teendőket. **Munkáimért felelősséget vállalok úgy jutányossággal, valamint tartósság tekintében és azokért díjazást utólag elfogadok.**

Felviágosítással naponta 1—2-ig a n. érdemi közönség rendelkezésére állok. Vidékieknek levéleni megkeresésére azonnal válaszolok.

Szegényeknek 8—9-ig ingyen!

A n. b. közönség pártolását kérem.

Tisztelettel

Nagy Jenő,

szájpadrólküli műfogspecziálista.

42 7—

*) E rovat alatti közleményekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Sz. 446—1905. tan.

205 1—1

Pályázati hirdetmény.

Kolozsvár szab. kir. város által fenntartott szegények házában a **felügyelői állás** lemondás következtében üresedésbe jöven, ezen állásra — mely évi 480 korona fizetéssel, szabad lakás, fűtés és világítással van javadalmazva — ezennel pályázatot hirdetünk s felhívjuk mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket Kolozsvár szab. kir. város Tanácsához címezve 1905. **márczius hó 6-ig** nyújtsák be.

Kolozsvár szab. kir. város Tanácsának 1905. évi február hó 18-án tartott üléséből.

Szvaesina Géza
kir. tan., polgármester.

Árverési hirdetmény.

A Krausz Adolf és fia cég csődtömegéhez tartozó, a csődeltár 1—940. tételei alatt csődvagyon gyanánt leltározott katonai és más egyenruházati cikkek u. m.: szövegek, egyenruha sapkák, tiszti csákók, kardok, kardbojtok, kardkötők, különféle aranyzsinórok, paszomántok, csillagok, keztyűk, nyakendők, kefék, sarkantyúk, vivőeszközök stb. tizenháromezerkilencszáztizenhárom korona és 9 fillér beszerzési árban, a kolozsvári tekintetes kir. törvényszék mint csődbíróság 2023—905. sz. alatti végzése alapján, zárt ajánlatok és esetleg nyilvános szóbeli árverés mellett eladatnak az alábbi feltételek mellett:

Az írásbeli zárt ajánlatok ezernégyszázkilencvenegy korona harminczegy fillér bánatpénzzel **Dr. Weisz Miksa** csődtömeggondnokhoz Kolozsvárt, 1905. **márczius hó 10-én** d. u. 5 óráig adandók be.

A nyilvános szóbeli árverés 1905. évi **márczius hó 11-én** d. e. 9 órakor Kolozsvárt, Unió-utca 20. szám alatt közadós cég volt üzlethelyiségében lesz fogatatosítva.

Szóbeli árverezők tartoznak, ha írásbeli ajánlatot nem adtak és bánatpénzt nem tettek, a hozzászólás előtt ezernégyszázkilencvenegy korona 31 fillér bánatpénzt letenni, tömeggondnok kezéhez.

A részletes árverési feltételek a csődeltár valamint az áruk, csődtömeggondnoknál Kolozsvárt, Wesselényi Miklós-utca 24. szám alatt megtekinthetők.

Kolozsvár, 1905. február hó 22-én.

211 1—3

Dr. Weiss Miksa,
csődtömeggondnok.

Sz. 736. 768—905. tkvi.

209 1—1

Árverési hirdetm. kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Kolozsvármegyei takarékpénztár és csatlakozott Nirenfeld Simon végrehajtónak Hupuczi Ferencné szül. Madarasi Anna végrehajtást szenvedő elleni 3300 kor. tőkekövetelés, valamint 182 kor. 66 fillér és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte a Kolozsvár városi kir. járásbíróság területén levő, Kolozsvár és határán fekvő és a végrehajtást szenvedő nevén felvett kolozsvári 2263. sz. tjkvben A 1. rendsz. 2383 és 2384. hrszamu egész házastelekre és kertre 2411 korona beosértékben mint ezennel megállapított kikiáltási árban és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1905. évi **márczius hó 2-ik** napján d. e. 10 órakor a helybeli Igazságügyi palota Honvéd-utca 4. sz. földszint 54. sz. szobájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át bánatpénzzel készpénzben vagy az 1881. LX. t. czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadék képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 60. tez. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kolozsvári kir. törvényszék mint tkvi hatóság.
Kolozsvárt, 1905. évi január hó 20-ik napján.

Szabó Jenő,
kir. tvszéki bír.

Czimbalom,

jó karban levő, pedálos szerkezettel,
vételre kerestetik.

Trefort-utca 5-ik szám.

206 1—1

Óvári

Répmag,
Duppani zab,
Tavaszbuzza,
Zárttokú kék mák,
Pernani lenmag,
Luczernamag,
Orpingtonok,
Emdeni gunarak,
Pekingi gácsérok,
Tenyésztőjasok,

Magyar Bikák

hazai és világhiállításokon első díjakkal kitüntetett elsőrendű minőségben kaphatók

Gróf Teleki Arvéd

drassói uradalmában, posta **Koncza.**

Hirdetmény.

Huszonöt métermázsa csiraképes tiszta tavaszi **bükkönymag** és négyszáz méterm. jóminőségű préselt **buza-szalma** szükségletünk fedezésére ajánlatokat kérünk.

195 1—3

Ménesgazdaság intézősége Kolozspusztá,
u. p.: **Kolozs.**

Eladó házastelek.

Kolozsvárt, Dávid Ferenc-utca 2. szám alatti házastelek olcsón **eladó.**

Értekezhetni: Laposy Lajosnéval
Sztámár, Beresényi-utca 38. sz. 193 2—3

Gyümölcsfa- oltványok

jótállás mellett, faj-azonosak, nagy választékban; oltvány-alanyok, bogyó- és díszcserjék, eleven sövénynek való növények, spárga-gyökök, vadszőlő, kosár- és kötőfüzfa-vesszők **legjobb** minőségben és **legolcsóbban** kaphatók

Caspari Frigyes és Társai

jutalomdíjjal kitüntetett faiskoláiban
Medgyes, Nagyküküllő-megye.

Arjegyzék ingyen és bérmentve küldetik.
184 2—15

Hátas ló, hölgyek részére.

Arabs félvér, 154 cm. magas, teljesen ép, kitűnő járasu, 400 koronáért **eladó.** — Tudakozódhatni a cs. és kir. 35. gyaloghadosztály irodájában.

201 2—4

A Gazda-közönséghez!

186 3—3

Ajánljuk alant részletezett **legfinomabb minőségű**
Vetőmagvainkat;

Csiraképes vetni való erdélyi székely tengerit	18— kor.
Prima kolozsvári vetőmag vizsgáló állomás által arankamentes-ségre ólomzárolt lóhermagot	180— kor.
Ugyszintén kolozsvári ólommal ellátott elsőrendű luczernamagot	130— kor.
Legelső rendű vetni való sör árpát	17-18— kor.
" " bükkönymagot	22— kor.
" " zabot	14— kor.
" " honi tavasz buzát	20— kor.

100 kilónként zsák nélkül franco **Marosludas** állomás.
Megrendelések: **Mihály Moritz és Kurländer** céghez Marosludasra intézendők.

Idősebb

ügyvédjelöltet

== vagy ==

nyugalmazott bírót,

aki különösen a román és magyar nyelvet tökéletesen és a német nyelvet is bírja, **keresek.**

Dr. Grasser Károly

== ügyvéd, ==

SZÁSZ-SEBES.

180 3—8

Tudomásul!

Lapunk többé a **Globus**-elárusító helyen **nem** kapható.

E helyett a **Mátyás-téren** kapható: Stráhál-tőzsdében (Bánffy-palota.)

Gibbon Albert könyvkereskedésében.

Mattay és Hutter főtéri üzlet.

A Nagy-tőzsdében.

Ludasi-féle tőzsdében.

Szentegyház-utczában:

Gácsér Mariska tőzsdéjében.

Wesselényi Miklós-utczában:

Pap Ernő üzletében.

Hay Katicza tőzsdéjében.

Széchenyi-téren:

Zsilinszky Antal üzletében.

Flóra Gyula üzletében.

Ezekon kívül:

Baka Józsefnél Arpad-ut.

Végh Sándornál Egyetem-utca.

Boskovics tőzsdéjében Deák F.-utca.

Dingfelder Zsigmond Deák F.-u. (bodega)

Papp Lászlónál Magyar-utca 6.

Veress László üzletében Monostori-ut.

HANTZ SÁNDOR könyvkötő

Németországi kiállításán kitüntette!!

Kolozsvár, Fő-tér 9. szám alatt,

Németországi kiállításán kitüntette!!

hol is — külföldön szerzett tanulmányaim, dus berendezés és üzletem személyes vezetésem kedvező körülményei folytán minden megrendelésnek kellő szakértelemmel, pontos kiszolgálással előnyös árakért teszek eleget.

Vidéki megrendeléseket gyorsan eszközlők.

3 16-100

Telefon-sz.: 453

Kiváló tisztelettel Hantz Sándor, könyvkötő.

MATUTSEK JÓZSEF

férfi-, női- és gyermek-olimpész üzlete
Kolozsvár, Főtéri Státus-palota 3. sz.

Ajánlja dusan ellátott, általán legjobbnak elismert

Czipő-raktárát a helyi és vidéki t.közönségnek.

Megrendelések beküldött mérték- vagy lábbeli-minta után a legjobb anyagból a divat szerint lehetőleg gyorsan teljesíttetnek.

38 16—

Sürgöncim: Udvari koocsigártó Kolozsvárt.

Udvari és Társa

10 éves koocsigártó-üzlet

RADÁK-UTCZA 5.,

Zöldfa-vendéglő mellett. (Saját ház.)

Elfogad minden koocsijavítást, koosi-lackirozást a legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig. Raktáron választékosan tart a legjobb gyártmányu új kész koosiból, valamint használt kivitelben is minden időben készen kapható. — A n. é. közönség szíves bizalmát továbbra is kérve, maradtunk tisztelettel

17*

Udvari és Társa.

Gyártmányunkért jótállást vállalunk.

SÁRGA JÁNOS

Mátyás király-tér 13 sz. TELEPHON 354 sz.

ékszerész és műtvs, egyházfelszerelési műintézete Kolozsvárt.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát és modern technika vívmányaival felszerelt műintézetét. Elvállalja ékszerek, diszműarutárgyak, ezüst evőeszközök, egyház-felszerelési cikkek, nem különben diszmagyar ékszerek készítését, javítását és stilszerű átalakítását.

Szíves megkeresésekre rajzokkal és költségvetésekkel a legnagyobb készséggel szolgálunk.

Képes nagy árjegyzék ingyen és bérmentve.

Sárga János,
ékszerész és műtvs.

6 1b-x

Telefon-sz.: 233.

Telefon-sz.: 233.

Ellenzék-Könyvnyomda

Deák Ferencz-utca: 33.

KOLOZSVÁRT

Deák Ferencz-utca: 33.

Egyetlen motorerőre berendezett könyvnyomda, a legmodernebb gépekkel felszerelve. — Izléses kivitelű, hibátlan tiszta munka.

Ajánlja az újabb időben a mai kor igényeinek teljesen megfelelően berendezett **Műintézetét**, mely a modern technika vívmányai szerint készít a legegyszerűbb és legizlésesebb kivitelű mindennemű nyomtatványokat, u. m.: műveket, folyóiratokat, hírlapokat, körleveleket, képes árjegyzékeket, levélpapírokat, falragaszokat, meghívókat, névjegyeket és mindennemű kereskedelmi nyomtatványokat stb. olcsón, gyorsan és pontosan.

Az „Ellenzék” kiadóhivatala

előfizetéseket naptól-napig elfogad. Hirdetéseket felvállal. Vidéki tudakozódásokra szívesen válaszol.